

Αρχική Σελίδα > ... > Οικογενειακά Και Κληρονομικά Θέματα > Διαζύγιο Και Δικαστικός
Χωρισμός Netherlands

Διαζύγιο και δικαστικός χωρισμός

Περιεχόμενο που
παρέχεται από

European Judicial Network
(in civil and commercial
matters)

 Κάτω Χώρες

1 Ποιες είναι οι προϋποθέσεις έκδοσης διαζυγίου;

Η αίτηση διαζυγίου μπορεί να υποβληθεί από έναν εκ των δύο συζύγων (μονομερής αίτηση), καθώς και από τους δύο συζύγους από κοινού (από κοινού αίτηση). Και στις δύο περιπτώσεις η διαδικασία κινείται με την υποβολή αίτησης (βλ. ερώτηση 11).

Και στις δύο περιπτώσεις κατά τη διαδικασία έκδοσης διαζυγίου οι σύζυγοι πρέπει να εκπροσωπούνται από δικηγόρο. Η αίτηση διαζυγίου εκδικάζεται στο πρωτοδικείο (rechtbank) του τόπου όπου κατοικεί ο/η αιτών/-ούσα ή ένας από τους αιτούντες. Η αίτηση διαζυγίου μπορεί να υποβληθεί οποτεδήποτε μετά τη σύναψη του γάμου η παρέλευση ορισμένης χρονικής περιόδου από τη σύναψη του γάμου δεν αποτελεί προϋπόθεση για την υποβολή αίτησης. Το διαζύγιο παράγει αποτελέσματα από την εγγραφή της δικαστικής απόφασης στα σχετικά βιβλία του ληξιαρχείου (burgerlijke stand). Η εγγραφή αυτή μπορεί να γίνει μόνον αφού καταστεί αμετάκλητη η σχετική δικαστική απόφαση (έχει αποκτήσει «ισχύ δεδικασμένου»). Η εγγραφή στο ληξιαρχείο πρέπει να γίνει εντός 6 μηνών από τότε που καθίσταται αμετάκλητη η απόφαση, διαφορετικά παύει να παράγει έννομα αποτελέσματα και η εγγραφή του διαζυγίου δεν μπορεί πλέον να πραγματοποιηθεί. Σε περίπτωση που ο γάμος τελέσθηκε στο εξωτερικό και το αλλοδαπό πιστοποιητικό γάμου δεν έχει εγγραφεί στα ληξιαρχικά βιβλία των Κάτω Χωρών, η ολλανδική απόφαση για το διαζύγιο εγγράφεται στο ειδικό βιβλίο του ληξιαρχείου της Χάγης.

2 Ποιοι είναι οι λόγοι διαζυγίου;

Σύμφωνα με την ολλανδική νομοθεσία, μοναδικός λόγος διαζυγίου είναι ο οριστικός κλονισμός της έγγαμης σχέσης. Οριστικός κλονισμός υφίσταται εφόσον η συμβίωση έχει καταστεί αφόρητη για τους συζύγους και δεν υπάρχουν προοπτικές αποκατάστασης ομαλών συζυγικών σχέσεων. Σε περίπτωση μονομερούς αίτησης, ο/η σύζυγος που ζητεί το διαζύγιο πρέπει να επικαλεσθεί οριστικό κλονισμό του γάμου και να προσκομίσει σχετικά αποδεικτικά στοιχεία, εάν ο άλλος σύζυγος το αμφισβητεί. Ο δικαστής αποφαινεται αν συντρέχει πράγματι ο λόγος αυτός. Σε περίπτωση από κοινού αίτησης διαζυγίου, η απόφαση διαζυγίου θα εκδοθεί επί της βάσης ότι ο οριστικός κλονισμός του γάμου αποτελεί πεποίθηση και των δύο συζύγων.

3 Ποιές είναι οι νομικές συνέπειες του διαζυγίου όσον αφορά:

3.1 τις προσωπικές σχέσεις των συζύγων (π.χ. επώνυμο);

Ο/η διαζευγμένος/-η σύζυγος μπορεί να τελέσει άλλο γάμο ή να συνάψει σύμφωνο συμβίωσης. Το διαζύγιο μπορεί να έχει συνέπειες για τη χρήση του επωνύμου του/της πρώην συζύγου. Ο/η πρώην σύζυγος μπορεί να ζητήσει από το δικαστήριο να αφαιρέσει τη δυνατότητα χρήσης του επωνύμου του από τον άλλον πρώην σύζυγο. Το αίτημα αυτό εξαρτάται από την ύπαρξη νόμιμων λόγων και την απουσία παιδιών από τον γάμο.

3.2 την κατανομή των περιουσιακών στοιχείων των συζύγων;

Νόμιμο καθεστώς

Από την 1η Ιανουαρίου 2018, το εκ του νόμου προβλεπόμενο καθεστώς είναι η μερική κοινοκτημοσύνη. Η εν λόγω κοινοκτημοσύνη καλύπτει μόνο τα περιουσιακά στοιχεία και τα χρέη που είχαν οι δύο σύζυγοι από κοινού πριν από τον γάμο και όλα τα περιουσιακά στοιχεία και τις οφειλές που απέκτησαν οι σύζυγοι κατά τη διάρκεια του γάμου. Όλα τα περιουσιακά στοιχεία που αποκτήθηκαν από κοινού πριν από τον γάμο και εκείνα που αποκτήθηκαν κατά τη διάρκεια του γάμου αποτελούν μέρος μιας ενιαίας κοινής περιουσίας (κοινωνία περιουσιακών στοιχείων). Όλα τα χρέη που υπήρχαν πριν από τον γάμο ή που προέκυψαν κατά τη διάρκεια του γάμου θεωρούνται κοινά, ανεξάρτητα από το ποιος σύζυγος ευθύνεται για τη γένεσή τους. Οι δανειστές των συζύγων μπορούν να στραφούν κατά της κοινής περιουσίας για την ικανοποίηση των απαιτήσεών τους. Τα περιουσιακά στοιχεία και τα χρέη που, πριν από τον γάμο, ανήκαν αποκλειστικά σε έναν από τους συζύγους δεν περιλαμβάνονται στη νόμιμη κοινοκτημοσύνη. Αυτά παραμένουν στην ιδιωτική περιουσία του/της συζύγου. Οι κληρονομίες και οι δωρεές εξαιρούνται επίσης από τη νόμιμη μερική κοινοκτημοσύνη, ανεξάρτητα από τον χρόνο περιέλευσής τους στον/στη σύζυγο. Οι κληρονομίες και οι δωρεές που περιήλθαν στον/στη σύζυγο είτε πριν είτε κατά τη διάρκεια του γάμου παραμένουν στην ιδιωτική περιουσία του/της εν λόγω συζύγου.

Για τους συζύγους που παντρεύτηκαν πριν από την καθιέρωση της νόμιμης μερικής κοινοκτημοσύνης (ημερομηνία γάμου πριν από την 1η Ιανουαρίου 2018), το εκ του νόμου προβλεπόμενο καθεστώς είναι η καθολική κοινοκτημοσύνη των συζύγων (algehele gemeenschap van goederen). Καταρχήν, όλα τα περιουσιακά στοιχεία που αποκτώνται από έναν σύζυγο πριν ή μετά τη σύναψη του γάμου αποτελούν μέρος της κοινής περιουσίας. Τα περιουσιακά στοιχεία των συζύγων συνιστούν την κοινή περιουσία (κοινωνία περιουσιακών στοιχείων) Καταρχήν, όλα τα χρέη που υφίστανται πριν ή μετά τη σύναψη του γάμου θεωρούνται επίσης κοινά, ανεξάρτητα από το ποιος σύζυγος ευθύνεται για τη γένεσή τους. Οι δανειστές των συζύγων μπορούν να στραφούν κατά του συνόλου της κοινής περιουσίας για την εξόφληση του χρέους.

Τόσο η μερική κοινοκτημοσύνη όσο και η καθολική κοινοκτημοσύνη, η οποία ίσχυε πριν από την 1η Ιανουαρίου 2018, λύεται με το διαζύγιο, δηλαδή όταν η απόφαση διαζυγίου εγγράφεται στα σχετικά βιβλία του ληξιαρχείου. Από αυτό το χρονικό σημείο, παύει η κοινωνία των περιουσιακών στοιχείων των συζύγων. Πρέπει, επίσης, σε περίπτωση διαζυγίου να γίνει διανομή των κοινών περιουσιακών στοιχείων. Πρέπει, δηλαδή, να διαπιστωθεί ποια περιουσιακά στοιχεία από την κοινή περιουσία δικαιούται ο κάθε σύζυγος. Κατά γενικό κανόνα, κάθε σύζυγος δικαιούται το ήμισυ της κοινής περιουσίας. Οι σύζυγοι μπορούν να παρεκκλίνουν από την αρχή αυτή και να προβούν σε διαφορετικές ρυθμίσεις είτε με διακανονισμό (echtscheidingsconvenant) είτε κατά τον χρόνο διανομής της κοινής περιουσίας (verdeling).

Γαμικό σύμφωνο

Οι σύζυγοι μπορούν να επιλέξουν διαφορετικό καθεστώς από το εκ του νόμου προβλεπόμενο με τη σύναψη γαμικού συμφώνου πριν ή (σπανίως) μετά τον γάμο. Τα σύμφωνα αυτά ορίζουν *επίσης* τους κανόνες για τη διανομή των περιουσιακών στοιχείων σε περίπτωση διαζυγίου.

3.3 τα ανήλικα τέκνα των συζύγων;

Γονική μέριμνα

Μετά το διαζύγιο οι γονείς εξακολουθούν να ασκούν από κοινού τη γονική μέριμνα, όπως και κατά τη διάρκεια του γάμου. Σε εξαιρετικές μόνο περιπτώσεις μπορεί να ζητηθεί από το δικαστήριο να αναθέσει την άσκηση της γονικής μέριμνας σε έναν από τους δύο γονείς. Η σχετική αίτηση για γονική μέριμνα υποβάλλεται από τον ένα ή και αμφότερους τους γονείς. Ο γονέας που δεν ασκεί τη γονική μέριμνα έχει δικαίωμα επικοινωνίας με το παιδί. Αμφότεροι οι γονείς ή ένας εξ αυτών μπορούν να ζητήσουν από το δικαστήριο τη ρύθμιση των δικαιωμάτων επικοινωνίας.

Υποχρέωση διατροφής ανήλικων τέκνων

Εάν οι γονείς εξακολουθούν να ασκούν από κοινού τη γονική μέριμνα μετά το διαζύγιο, καλούνται να καταλήξουν σε συμφωνία σχετικά με τον επιμερισμό των οικονομικών βαρών της ανατροφής των τέκνων. Μπορούν επίσης να ζητήσουν από το δικαστήριο να προβεί στις σχετικές ρυθμίσεις. Εάν αδυνατούν να καταλήξουν σε συμφωνία, το δικαστήριο μπορεί να ρυθμίσει το ύψος της διατροφής. Εάν η γονική μέριμνα ανατεθεί αποκλειστικά σε έναν από τους δύο γονείς, ο εν λόγω γονέας μπορεί να ζητήσει από το δικαστήριο να καθορίσει το ύψος της οικονομικής συμμετοχής του άλλου γονέα στα έξοδα συντήρησης του παιδιού. Καταρχήν, οι γονείς πρέπει να ρυθμίζουν μόνοι τους το θέμα της καταβολής διατροφής για τα τέκνα τους. Για περισσότερες πληροφορίες, μπορείτε να επισκεφθείτε τον ιστότοπο της <https://www.lbio.nl/> Εθνικής Υπηρεσίας

3.4 την υποχρέωση καταβολής διατροφής στον άλλο σύζυγο;

Η υποχρέωση διατροφής μεταξύ των συζύγων εξακολουθεί να υπάρχει και μετά τη λύση του γάμου. Εφόσον ένας από τους πρώην συζύγους δεν έχει επαρκές εισόδημα για τη συντήρησή του και δεν μπορεί εύλογα να αναμένεται από αυτόν/αυτήν να εξασφαλίσει το απαραίτητο επίπεδο εισοδήματος, μπορεί να ζητήσει από το δικαστήριο να επιβάλει με την απόφαση διαζυγίου ή μεταγενέστερη απόφαση την καταβολή διατροφής από τον άλλο σύζυγο για τη συντήρησή του/της. Το δικαστήριο μπορεί να επιβάλει την καταβολή διατροφής με την απόφαση διαζυγίου ή με μεταγενέστερη δικαστική απόφαση. Κατά τον υπολογισμό του ύψους της διατροφής, το δικαστήριο εξετάζει τις ανάγκες του δικαιούχου διατροφής και τα οικονομικά μέσα του υποχρέου διατροφής. Επίσης, μπορούν να ληφθούν υπόψη άλλοι παράγοντες πέραν των οικονομικών, όπως η διάρκεια του γάμου ή της συμβίωσης των συζύγων. Αν το δικαστήριο δεν καθορίσει χρονική διάρκεια της υποχρέωσης διατροφής, αυτή λήγει μετά την πάροδο 12 ετών. Σε περιπτώσεις ιδιαίτερα σοβαρής οικονομικής δυσχέρειας, το δικαστήριο μπορεί να αποφασίσει να παρατείνει αυτή τη διάρκεια, εφόσον το ζητήσει ο δικαιούχος. Καταρχήν, σε περίπτωση σύντομης διάρκειας του γάμου (κάτω των πέντε ετών) και εφόσον δεν υπάρχουν τέκνα, η διάρκεια της υποχρέωσης διατροφής δεν υπερβαίνει τη διάρκεια του γάμου. Εάν οι σύζυγοι ή πρώην σύζυγοι καταλήξουν σε συμφωνία σχετικά με την καταβολή διατροφής, μπορούν να αποτυπώσουν την εν λόγω συμφωνία σε γραπτό διακανονισμό για το διαζύγιο.

4 Τι σημαίνει στην πράξη ο νομικός όρος «δικαστικός χωρισμός»;

Ο δικαστικός χωρισμός (scheiding van tafel en bed) είναι το νομικό μέσο με το οποίο οι σύζυγοι παύουν τη συμβίωση χωρίς να λύσουν τον μεταξύ τους γάμο. Παρουσιάζει ενδιαφέρον για τους συζύγους που επιθυμούν να χωρίσουν και να ρυθμίσουν τις έννομες συνέπειες αυτού του χωρισμού, αλλά επιθυμούν να παραμείνουν παντρεμένοι, για παράδειγμα για θρησκευτικούς ή οικονομικούς λόγους. Ο δικαστικός χωρισμός αφήνει περιθώριο συμφιλίωσης αλλά μπορεί, επίσης, να χρησιμεύσει ως μεταβατικό στάδιο πριν τη λύση του γάμου. Ο δικαστικός χωρισμός παράγει έννομα αποτελέσματα με την καταχώριση της σχετικής δικαστικής απόφασης στο μητρώο περιουσιακών στοιχείων των συζύγων. Όπως και στην περίπτωση του διαζυγίου, η καταχώριση πρέπει να πραγματοποιηθεί εντός εξαμήνου.

5 Ποιες είναι οι προϋποθέσεις του δικαστικού χωρισμού;

Ο μοναδικός λόγος δικαστικού χωρισμού είναι ο οριστικός κλονισμός της έγγαμης συμβίωσης.

6 Ποιες είναι οι νομικές συνέπειες του δικαστικού χωρισμού;

Οι συνέπειες του δικαστικού χωρισμού σε σχέση με τα περιουσιακά στοιχεία των συζύγων, τη γονική μέριμνα των τέκνων (δικαιώματα επικοινωνίας), τις υποχρεώσεις διατροφής και τα δικαιώματα σύνταξης είναι ταυτόσημες με εκείνες του διαζυγίου. Ο γάμος συνεχίζει να υφίσταται. Ο νόμος ορίζει ότι οι σύζυγοι που βρίσκονται σε καθεστώς δικαστικού χωρισμού δεν έχουν κληρονομικά δικαιώματα σε περίπτωση θανάτου ενός εξ αυτών. Εάν, μετά τον δικαστικό χωρισμό, οι σύζυγοι επιθυμούν τελικά την ολοκληρωτική διακοπή κάθε σχέσης, μπορούν να υποβάλουν αίτηση λύσης του γάμου μετά τον δικαστικό χωρισμό. Οι σύζυγοι που βρίσκονται σε καθεστώς δικαστικού χωρισμού μπορούν να συμβιώσουν με νέο σύντροφο και να ξεκινήσουν νέα ζωή, ωστόσο, δεν μπορούν να τελέσουν άλλο γάμο ή να συνάψουν σύμφωνο ελεύθερης συμβίωσης.

Σε περίπτωση μονομερούς αίτησης λύσης του γάμου μετά τον δικαστικό χωρισμό, υφίστανται ορισμένοι χρονικοί περιορισμοί. Όταν η αίτηση υποβάλλεται μονομερώς, για τη λύση του γάμου πρέπει να παρέλθει περίοδος τριών ετών. Σε ορισμένες περιπτώσεις το δικαστήριο μπορεί να μειώσει την περίοδο αυτή σε ένα έτος. Η τριετής περίοδος ξεκινά από την ημερομηνία καταχώρισης του δικαστικού χωρισμού στα σχετικά βιβλία. Σε περίπτωση από κοινού αίτησης λύσης του γάμου μετά τον δικαστικό χωρισμό, δεν υπάρχει περίοδος αναμονής. Η λύση του γάμου επέρχεται με την καταχώριση της απόφασης στα βιβλία του ληξιαρχείου.

7 Τι σημαίνει στην πράξη η έννοια «ακύρωση του γάμου»;

Ο γάμος μπορεί να ακυρωθεί μόνο με δικαστική απόφαση. Η διαδικασία ακύρωσης κινείται κατόπιν υποβολής σχετικής αίτησης. Επομένως, ο γάμος δεν θεωρείται αυτοδικαίως άκυρος. Συνεχίζει να ισχύει έως ότου

ακυρωθεί. Ο νόμος ορίζει τους λόγους ακύρωσης και τα πρόσωπα που μπορούν να τη ζητήσουν.

8 Ποιοι είναι οι λόγοι ακύρωσης του γάμου;

Ο νόμος επιτρέπει την ακύρωση του γάμου για τους ακόλουθους λόγους: εάν ο γάμος τελέσθηκε υπό τις εξής συνθήκες:

- παρά την ύπαρξη κωλυμάτων (για παράδειγμα, μη νόμιμη ηλικία γάμου, έλλειψη συναίνεσης για σύναψη γάμου του ανήλικου, διγαμία, βαθμός συγγένειας όπου απαγορεύεται ο γάμος)·
- υπό το κράτος απειλής ή πλάνης·
- ως εικονικός γάμος·
- ένας εκ των συζύγων πάσχει από διανοητική διαταραχή·
- αναρμοδιότητα του υπαλλήλου του ληξιαρχείου· ή
- λόγω ανεπαρκούς αριθμού μαρτύρων.

9 Ποιες είναι οι νομικές συνέπειες της ακύρωσης ενός γάμου;

Η ακύρωση έχει αναδρομική ισχύ και ισχύει από την ημερομηνία σύναψης του γάμου. Αυτό σημαίνει ότι μετά την έκδοση της δικαστικής απόφασης ακύρωσης, ο γάμος θεωρείται ως μηδέποτε γενόμενος. Υπό ορισμένες συνθήκες, μπορεί να υπάρξει παρέκκλιση από την αρχή αυτή, οπότε η ακύρωση έχει τις ίδιες συνέπειες με εκείνες του διαζυγίου. Έτσι, τα τέκνα που προέκυψαν από γάμο που ακυρώθηκε εξακολουθούν να θεωρούνται ως τέκνα γεννηθέντα εντός γάμου. Μια άλλη εξαίρεση αφορά τον καλόπιστο σύζυγο, δηλαδή τον σύζυγο που αγνοούσε το ελάττωμα του γάμου του. Βλ. επίσης τις προϋποθέσεις για την ακύρωση γάμου όπως αναφέρονται στην απάντηση της ερώτησης 8. Για παράδειγμα, ο καλόπιστος σύζυγος μπορεί να ζητήσει καταβολή διατροφής από τον άλλον σύζυγο.

10 Υπάρχουν εναλλακτικά εξωδικαστικά μέσα επίλυσης των θεμάτων που αφορούν ένα διαζύγιο, χωρίς προσφυγή στη δικαιοσύνη;

Στις Κάτω Χώρες γίνεται συχνά προσφυγή σε διαμεσολάβηση. Με τη βοήθεια του διαμεσολαβητή και ενδεχομένως των δικηγόρων τους, οι σύζυγοι προσπαθούν να καταλήξουν σε συμφωνία για το διαζύγιο και τις συνέπειές του. Οι συμφωνίες αυτές συνάπτονται με τη μορφή γραπτού διακανονισμού διαζυγίου (echtscheidingsconvenant). Ο διακανονισμός καλύπτει ζητήματα όπως η διανομή των περιουσιακών στοιχείων, η υποχρέωση διατροφής μεταξύ των πρώην συζύγων και η φροντίδα των παιδιών. Το δικαστήριο μπορεί να συμπεριλάβει στην απόφαση διαζυγίου τον διακανονισμό, ο οποίος συνάπτεται κατά τη διαδικασία της διαμεσολάβησης.

Υπάρχει Ένωση Δικηγόρων Οικογενειακού Δικαίου και Διαμεσολαβητών Διαζυγίου (Vereniging van Familierechtadvocaten en Scheidingsbemiddelaars), της οποίας τα μέλη ειδικεύονται σε ζητήματα όπως το διαζύγιο και οι υποχρεώσεις διατροφής. Ειδικεύονται επίσης στη διαμεσολάβηση σε υποθέσεις διαζυγίου και συναφή ζητήματα. Για περισσότερες πληροφορίες: <https://www.verenigingfas.nl/>.

11 Πού πρέπει να καταθέσω την αίτηση αγωγής διαζυγίου/δικαστικού χωρισμού/ακύρωσης γάμου; Ποιες είναι οι επίσημες διαδικασίες και ποια τα σχετικά έγγραφα που πρέπει να συνυποβάλλονται με την αγωγή;

Αίτηση

Η διαδικασία διαζυγίου κινείται πάντοτε κατόπιν αίτησης προς το δικαστήριο (verzoekschrift). Η αίτηση πρέπει να αναφέρει το όνομα και το επώνυμο των συζύγων και τη διεύθυνση της κατοικίας ή διαμονής τους. Εάν υπάρχουν ανήλικα τέκνα, πρέπει να αναφέρονται τα αντίστοιχα στοιχεία και των εν λόγω τέκνων. Ο/η αιτών/-ούσα μπορεί επίσης να ζητήσει παρεπόμενες ρυθμίσεις (nevenvoorzieningen). Η αίτηση αυτή συνδέεται με το διαζύγιο. Το δικαστήριο μπορεί να διατάξει παρεπόμενες ρυθμίσεις, μεταξύ άλλων, για τα εξής ζητήματα:

- γονική μέριμνα και δικαιώματα επικοινωνίας σε σχέση με τα ανήλικα τέκνα·
- διατροφή για έναν από τους πρώην συζύγους και/ή για τα τέκνα·

- διανομή της κοινής περιουσίας των συζύγων ή επιβολή του καθεστώτος που συμφωνήθηκε στο γαμικό σύμφωνο·
- χρήση της συζυγικής οικίας· και
- εξίσωση των συνταξιοδοτικών αξιώσεων.

Ο δικηγόρος του/της αιτούντος/-σας υποβάλλει την αίτηση διαζυγίου στο πρωτοδικείο (rechtbank). Εάν ο/η αιτών/-ούσα ζει στις Κάτω Χώρες, η αίτηση μπορεί να υποβληθεί στο δικαστήριο της περιοχής όπου κατοικεί. Εάν στις Κάτω Χώρες δεν κατοικεί ο/η αιτών/-ούσα αλλά ο άλλος σύζυγος, η αίτηση απευθύνεται στο δικαστήριο της περιοχής όπου ζει ο τελευταίος. Εάν αμφότεροι οι σύζυγοι ζουν εκτός των Κάτω Χωρών, η αίτηση πρέπει να υποβληθεί στο Πρωτοδικείο της Χάγης.

Ποια έγγραφα πρέπει να υποβληθούν;

- γνήσια αποσπάσματα (που έχουν εκδοθεί τους τρεις τελευταίους μήνες) από τα μητρώα του δημοτολογίου των δύο συζύγων, με αναφορά της ιθαγένειας, της προσωπικής τους κατάστασης και, εάν οι σύζυγοι δεν έχουν την ολλανδική ιθαγένεια, της ημερομηνίας άφιξής τους στις Κάτω Χώρες. Εάν μόνον ένας από τους συζύγους έχει ολλανδική ιθαγένεια, πρέπει να αναφέρεται η ημερομηνία εγκατάστασης στις Κάτω Χώρες του άλλου συζύγου·
- γνήσια αποσπάσματα των πιστοποιητικών γέννησης των ανήλικων τέκνων (που εκδόθηκαν τους τρεις τελευταίους μήνες)·
- γνήσιο απόσπασμα της ληξιαρχικής πράξης γάμου (από το δημαρχείο της πόλης όπου τελέσθηκε ο γάμος και το οποίο έχει εκδοθεί τους τρεις τελευταίους μήνες). Όσον αφορά τους γάμους που έχουν συναφθεί στο εξωτερικό, αρκεί η υποβολή της πρωτότυπης ληξιαρχικής πράξης γάμου ή παλαιότερου αποσπάσματος· και
- σε περίπτωση ανήλικων τέκνων: σχέδιο άσκησης της γονικής μέριμνας. Το σχέδιο άσκησης γονικής μέριμνας περιλαμβάνει τον διακανονισμό που έχει συμφωνηθεί μεταξύ των γονέων σε σχέση με τα τέκνα τους, με προβλέψεις για την καθημερινή φροντίδα των τέκνων, την εκπαίδευσή τους, τη συμμετοχή τους σε αθλήματα, την ιατρική φροντίδα τους, ρυθμίσεις για ειδικές ημέρες όπως διακοπές και αργίες, οικονομικά ζητήματα και πρακτικά ζητήματα (μεταφορά των τέκνων).

12 Μπορώ να τύχω νομικής συνδρομής για τα έξοδα της διαδικασίας;

Σε περίπτωση που ο/η αιτών/-ούσα δεν είναι σε θέση να καταβάλει το σύνολο ή μέρος της αμοιβής δικηγόρου ή διαμεσολαβητή, μπορεί υπό ορισμένες προϋποθέσεις να του/της παρασχεθεί νομική συνδρομή. Το Συμβούλιο Νομικής Συνδρομής (Raad voor de rechtsbijstand) παρέχει νομική συνδρομή μόνο μέσω των διαμεσολαβητών που αποτελούν μέλη του. Για περισσότερες πληροφορίες σχετικά με τις προϋποθέσεις για την παροχή νομικής συνδρομής ανατρέξτε στο <https://www.rvr.org/>.

Νομική συνδρομή δικαιούται να ζητήσει σε διασυνοριακές διαφορές και ο/η αιτών/-ούσα που ζει εκτός Κάτω Χωρών αλλά σε χώρα μέλος της ΕΕ. Το ζήτημα αυτό ρυθμίζει η ευρωπαϊκή οδηγία σχετικά με το ευεργέτημα πενίας στις διασυνοριακές διαφορές (ΕΕ L 26 της 31.1.2003). Αίτημα για νομική συνδρομή μπορεί να υποβληθεί στο Συμβούλιο Νομικής Συνδρομής στη Χάγη μέσω του τυποποιημένου εντύπου που προβλέπεται στην οδηγία και είναι το ίδιο για όλα τα κράτη μέλη. Εάν είναι απαραίτητο, το Συμβούλιο Νομικής Συνδρομής μπορεί να βοηθήσει τον/την αιτούντα/-ούσα στην επιλογή δικηγόρου. Για περισσότερες πληροφορίες: <https://www.rvr.org/>.

Σε ορισμένες περιπτώσεις, όταν ο/η αιτών/-ούσα ζει εκτός ΕΕ, ενδέχεται να μπορεί να λάβει νομική συνδρομή στις Κάτω Χώρες. Πρέπει να πρόκειται για περιπτώσεις στις οποίες έχει εφαρμογή κάποια σύμβαση. Οι παρακάτω συμβάσεις είναι εν προκειμένω συναφείς: η Σύμβαση της Χάγης του 1954 για την Πολιτική Δικονομία, η Ευρωπαϊκή Συμφωνία του 1977 για τη διαβίβαση των αιτήσεων δικαστικής αρωγής και η Σύμβαση της Χάγης του 1980 για τη διευκόλυνση της διεθνούς πρόσβασης στη δικαιοσύνη. Οι συμβάσεις αυτές περιέχουν διατάξεις που ορίζουν, σε γενικές γραμμές, ότι οι υπήκοοι των συμβαλλόμενων κρατών μπορούν να ζητήσουν δωρεάν νομική συνδρομή σε όλα τα λοιπά συμβαλλόμενα κράτη υπό τις ίδιες συνθήκες με εκείνες που ισχύουν για τους υπηκόους των εν λόγω κρατών. Σε τέτοιες περιπτώσεις στις Κάτω Χώρες πρέπει να ζητηθεί πιστοποιητικό οικονομικής αδυναμίας (verklaring van onvermogen) από την αρμόδια αρχή στον τόπο συνήθους διαμονής του αιτούντος. Η αίτηση για παροχή νομικής συνδρομής και το πιστοποιητικό οικονομικής αδυναμίας θα αποσταλούν από την εν λόγω αρχή στην αρμόδια αρχή της χώρας όπου πρόκειται να παρασχεθεί η νομική συνδρομή. Στη συνέχεια, η εν λόγω αρχή θα αξιολογήσει εάν ο/η αιτών/-ούσα δικαιούται την παροχή δωρεάν νομικής συνδρομής.

13 Υπάρχει δυνατότητα προσφυγής κατά απόφασης διαζυγίου/δικαστικού χωρισμού/ακύρωσης γάμου;

Ναι, έφεση μπορεί να ασκηθεί στη γραμματεία του εφετείου (gerechtshof) εντός τριμήνου από την ημερομηνία έκδοσης της απόφασης διαζυγίου. Κατά της απόφασης του εφετείου μπορεί να ασκηθεί κατά κανόνα αναίρεση στο Ανώτατο Δικαστήριο των Κάτω Χωρών (Hoge Raad der Nederlanden). Και σε αυτή τη διαδικασία οι αιτούντες πρέπει να εκπροσωπούνται από δικηγόρο.

14 Τι πρέπει να κάνω για να επιτύχω αναγνώριση στο παρόν κράτος μέλος απόφασης διαζυγίου/δικαστικού χωρισμού/ακύρωσης γάμου η οποία έχει εκδοθεί από δικαστήριο άλλου κράτους μέλους;

Από την 1η Αυγούστου 2022 εφαρμόζεται στα κράτη μέλη ο κανονισμός (ΕΕ) 2019/1111 του Συμβουλίου, της 25ης Ιουνίου 2019, για τη διεθνή δικαιοδοσία, την αναγνώριση και την εκτέλεση αποφάσεων σε γαμικές διαφορές και διαφορές γονικής μέριμνας και για τη διεθνή απαγωγή παιδιών (αναδιατύπωση) (στο εξής: κανονισμός Βρυξέλλες ΙΙβ). Με τον εν λόγω κανονισμό καταργήθηκε ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 2201/2003 του Συμβουλίου, της 27ης Νοεμβρίου 2003, για τη διεθνή δικαιοδοσία και την αναγνώριση και εκτέλεση αποφάσεων σε γαμικές διαφορές και διαφορές γονικής μέριμνας ο οποίος καταργεί τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1347/2000, στο εξής: κανονισμός Βρυξέλλες ΙΙα. Ο κανονισμός Βρυξέλλες ΙΙα εξακολουθεί να εφαρμόζεται μόνο σε δικαστικές διαδικασίες που κινήθηκαν πριν από την 1η Αυγούστου 2022 και σε δημόσια έγγραφα και συμφωνίες που συντάχθηκαν ή κατέστησαν εκτελεστά πριν από την 1η Αυγούστου 2022. Ο κανονισμός Βρυξέλλες ΙΙβ εφαρμόζεται σε υποθέσεις διαζυγίου, δικαστικού χωρισμού και ακύρωσης γάμου. Με βάση τον κανονισμό αυτό, τα διαζύγια που έχουν εκδοθεί στα άλλα κράτη μέλη (εκτός της Δανίας) αναγνωρίζονται στις Κάτω Χώρες χωρίς να απαιτείται ειδική διαδικασία (άρθρο 30 παράγραφος 1 του κανονισμού). Παρομοίως, δεν απαιτείται καμία διαδικασία για την ενημέρωση των ληξιαρχικών βιβλίων, για παράδειγμα όταν πρέπει να προστεθεί στη ληξιαρχική πράξη γάμου σχετική σημείωση που αφορά το διαζύγιο.

Κάθε ενδιαφερόμενος μπορεί, ωστόσο, να κινήσει δικαστική διαδικασία για να κριθεί κατά πόσον μια απόφαση διαζυγίου που έχει εκδοθεί σε άλλη χώρα χρήζει αναγνώρισης. Ο κανονισμός Βρυξέλλες ΙΙβ προβλέπει ορισμένους λόγους απαραδέκτου, δηλαδή λόγους για τη μη αναγνώριση μιας απόφασης διαζυγίου. Για παράδειγμα, η αναγνώριση της απόφασης διαζυγίου δεν μπορεί να αντίκειται στη δημόσια τάξη. Επίσης, εξετάζεται εάν ο εναγόμενος (ο διάδικος που δεν κατέθεσε την αίτηση διαζυγίου) ενημερώθηκε δεόντως για τη διαδικασία. Ωστόσο, αποκλείεται η αναθεώρηση της απόφασης επί της ουσίας. Βάσει του κανονισμού, το δικαστήριο του κράτους μέλους που εξέδωσε την απόφαση χορηγεί, κατόπιν αιτήσεως κάθε ενδιαφερομένου, πιστοποιητικό σχετικά με την απόφαση αυτή (με χρήση τυποποιημένου εντύπου). Το πιστοποιητικό αυτό αναφέρει μεταξύ άλλων τη χώρα όπου εκδόθηκε η απόφαση, τα στοιχεία των διαδίκων, αν η απόφαση εκδόθηκε ερήμην, το είδος της απόφασης, δηλαδή αν πρόκειται για απόφαση που αφορά διαζύγιο ή δικαστικό χωρισμό, την ημερομηνία έκδοσής της και το δικαστήριο που την εξέδωσε.

15 Ποιο δικαστήριο είναι αρμόδιο για την προσβολή της αναγνώρισης απόφασης διαζυγίου/δικαστικού χωρισμού/ακύρωσης γάμου η οποία έχει εκδοθεί από δικαστήριο άλλου κράτους μέλους; Ποια διαδικασία ακολουθείται σε αυτή την περίπτωση;

Όταν ο/η ενδιαφερόμενος/-η επιθυμεί να μην αναγνωριστεί στις Κάτω Χώρες μια απόφαση διαζυγίου που έχει εκδοθεί από αλλοδαπό δικαστήριο, μπορεί να υποβάλει αίτηση μη αναγνώρισης στο τμήμα ασφαλιστικών μέτρων (voorzieningenrechter) του πρωτοδικείου της περιοχής όπου έχει τη συνήθη διαμονή του/της.

16 Ποιο δίκαιο εφαρμόζεται από το δικαστήριο στο πλαίσιο μιας διαδικασίας διαζυγίου μεταξύ συζύγων που δεν διαμένουν στο παρόν

κράτος μέλος ή που έχουν διαφορετικές ιθαγένειες;

Την 1η Ιανουαρίου 2012 τέθηκε σε ισχύ το Βιβλίο 10 του ολλανδικού Αστικού Κώδικα (Burgerlijk Wetboek). Το Βιβλίο 10 του Αστικού Κώδικα περιέχει τους κανόνες του ιδιωτικού διεθνούς δικαίου, οι οποίοι προσδιορίζουν ποιο είναι το ισχύον δίκαιο.

Βασικός κανόνας είναι ότι τα δικαστήρια εφαρμόζουν πάντοτε το δίκαιο για τη διαδικασία διαζυγίου στις Κάτω Χώρες, ανεξάρτητα από την ιθαγένεια και τον τόπο συνήθους διαμονής των συζύγων. Εάν, για παράδειγμα, αίτηση διαζυγίου υποβληθεί στις Κάτω Χώρες από έγγαμο ζευγάρι Βέλγων υπηκόων που κατοικούν στις Κάτω Χώρες, ισχύει αυτοδικαίως το δίκαιο για τη διαδικασία διαζυγίου των Κάτω Χωρών. Η μόνη περίπτωση που αυτό δεν συμβαίνει είναι όταν οι σύζυγοι επιλέγουν το δίκαιο που θα εφαρμοστεί στη διαδικασία διαζυγίου. Οι σύζυγοι μπορούν να επιλέξουν να εφαρμοστεί κατά τη διαδικασία διαζυγίου το δίκαιο της κοινής ιθαγένειάς τους και όχι το ολλανδικό δίκαιο. Επομένως, το ζεύγος των Βέλγων υπηκόων μπορεί να επιλέξει ως ισχύον δίκαιο το βελγικό δίκαιο για τη διαδικασία διαζυγίου.

Αυτή η ιστοσελίδα είναι μέρος του ιστότοπου [Η Ευρώπη σου](#).

Θα μας βοηθούσαν πολύ [τα σχόλιά σας](#) σχετικά με τη χρησιμότητα των παρεχόμενων πληροφοριών.

■ Τελευταία επικαιροποίηση: 11/12/2024

Την έκδοση αυτής της σελίδας στην εθνική γλώσσα διαχειρίζεται ο αντίστοιχος αρμόδιος επαφής του ΕΔΔ. Οι μεταφράσεις έχουν γίνει από την αρμόδια υπηρεσία της Ευρωπαϊκής Επιτροπής. Οι τυχόν αλλαγές που επιφέρει η αρμόδια εθνική αρχή στο πρωτότυπο ενδέχεται να μην έχουν περιληφθεί ακόμα στις μεταφράσεις. Η Επιτροπή και το Ευρωπαϊκό Δικαστικό Δίκτυο δεν αναλαμβάνουν καμία απολύτως ευθύνη όσον αφορά πληροφορίες ή δεδομένα που περιέχονται ή αναφέρονται στο παρόν έγγραφο. Βλ. την ανακοίνωση νομικού περιεχομένου για τους κανόνες πνευματικής ιδιοκτησίας που ισχύουν στο κράτος μέλος που είναι αρμόδιο για την παρούσα σελίδα